

tige Præstegaard, havde Moderen ligesom haft en Sky for at tale til sine Børn om sit Hjem og sine Paarørende. Hendes eneste Broder, der var Læge et Sted paa Fyen, havde Per ikke engang set. Han kom aldrig i Præstegaarden, og hans Navn nævntes kun sjælden der.

Per blev siddende ved Vinduet med Haanden under Kinden og saae mismodig ud paa de forbidrejende Marker, hvorover det allerede var begyndt at mulme. Og han begyndte at forstaa det uvilkaarlige Gys, der var gaaet ham gennem Sjælen hin Dag under Læsningen af Moderens efterladte Brev.